14/08/2022

Ο Μητροπολίτης Διδυμοτείχου για την Κυριακή Θ’ Ματθαίου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε προεόρτια στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Κορνοφωλιά Σουφλίου. Με αφορμή το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Θ’ Κυριακής του Ματθαίου, παραμονή της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, ο Σεβασμιώτατος μίλησε για την αξία και το μεγαλείο της προσευχής.

“Η προσευχή είναι μία πορεία που χρειάζεται πείσμα. Η τεμπελιά, η

αναβλητικότητα, οι διάφορες ασχολίες, οι περισπασμοί, οι δαιμονικές παγίδες, η νοοτροπία του κόσμου, οι αμέτρητοι λογισμοί ακυρώνουν την προσευχή", είπε μεταξύ άλλων.

Παρακάτω η ομιλία του Σεβασμιωτάτου:

«Η προσευχή κατ' εξοχήν είναι μία ανάβαση. Ο γήινος άνθρωπος, κάθε φορά που προσεύχεται, έχει την ευκαιρία να απογειωθεί, να αποκτήσει φτερά και να πετάξει. Να πετάξει πάνω από τις συμβατικότητες και τις ανοησίες της γήινης φύσης του. Να στρέψει τα μάτια του σώματος και της ψυχής προς τον πνευματικό ουρανό και να ανέβει εσωτερικά τον όμορφο ανήφορο της γνώσης του Θεού. Μέσα από την προσευχή η αγάπη για τον Χριστό γίνεται συνομιλία και σχέση. Γίνεται ευχαριστία και δοξολογία. Όταν χρειάζεται, γίνεται και ικεσία αλλά όχι συμφεροντολογική. Γίνεται ικεσία υπέρ της σωτηρίας και της αιώνιας δικαίωσης.

»Με εργαλείο την προσευχή ο πιστός δείχνει τη μετάνοιά του, ομολογεί τις απροσεξίες του, εκδηλώνει την απόφασή του να διορθωθεί, συμφιλιώνεται με τον Θεό και μαθαίνει να αγαπάει τα πάντα. Η προσευχή είναι μία ευλογημένη, μία χαρούμενη ανάβαση από τις θλίψεις και τις περιπέτειες του βίου στην αγκαλιά και στη φροντίδα του Ουράνιου Πατέρα. Η προσευχή μεταμορφώνει το γλοιώδες σαλιγκάρι σε υψιπέτη αετό. Ανοίγει στον άνθρωπο την προοπτική της ελευθερίας, της ελπίδας και της χαράς. Η προσευχή είναι η ανάσταση του ανθρώπου, η ανάβαση από τον σκοτεινό τάφο της αμαρτίας στην αληθινή ζωή του Χριστού.

»**Δεύτερον, η προσευχή είναι μία πορεία**. Ο Χριστός κάνει μία διαδρομή μέχρι το όρος για να προσευχηθεί στον Πατέρα Του. Μας διδάσκει πως κάθε συνομιλία με τον Θεό είναι μία διαδρομή. Η προσευχή είναι διαδρομή αγάπης αλλά και περιπέτειας. Αγάπης, διότι ο υιός ή η θυγατέρα ομιλούν με τον Πατέρα τους. Περιπέτειας, διότι ο μισάνθρωπος διάβολος και το πτωτικό κομμάτι του ανθρώπου φέρνουν αμέτρητα εμπόδια σ' αυτήν την πνευματική εργασία.

Η προσευχή είναι μία πορεία που χρειάζεται πείσμα. Η τεμπελιά, η αναβλητικότητα, οι διάφορες ασχολίες, οι περισπασμοί, οι δαιμονικές παγίδες, η νοοτροπία του κόσμου, οι αμέτρητοι λογισμοί ακυρώνουν την προσευχή.

Την αναβάλλουν για αργότερα ή και τη ματαιώνουν. Η προσευχή είναι μία πορεία μέσα από τα αγκάθια της άγνοιας, μέσα από τα βράχια της απιστίας και της αμφιβολίας, μέσα από τις ύπουλες παγίδες της υποκρισίας. Η προσευχή είναι μία πορεία επικίνδυνη, διότι, αντί να οδηγήσει στον Θεό, μπορεί να οδηγήσει στην πλάνη και στον εγωισμό. Είναι μία πορεία που χρειάζεται έμπειρο πνευματικό οδηγό. Μόνον όποιος βαδίζει το μονοπάτι της προσευχής σύμφωνα με τις οδηγίες

του πνευματικού του είναι ασφαλής και καρποφορεί πλούσια και ευεργετικά.

Η προσευχή απαλλάσσει από τον εγωισμό μόνον όταν γίνεται με ευλογία, αλλιώς μπορεί να μετατραπεί σε μία φαρισαική υποκρισία. Η πορεία της προσευχής είναι όμορφη, χαρούμενη αλλά και επικίνδυνη. Είναι, όμως, μία πορεία απαραίτητη για τη σωτηρία του πιστού.

»Τέλος, η ανάβαση και πορεία της προσευχής οδηγεί τον προσευχόμενο σε μία κατ' ιδίαν προσωπική σχέση με τον Θεό. Ο Ιησούς «ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν προσεύξασθαι», για να μας δείξει πως η συνάντηση με τον Θεό είναι μία συνάντηση προσώπων.

Στην προσευχή καταργείται η ατομικότητα, αλλά καταργείται και η μαζικότητα. Ο πιστός συνομιλεί με τον Θεό όχι ως άτομο αλλά ως μέλος του ζωντανού σώματος της Εκκλησίας. Αυτό το μέλος δεν είναι ένα απρόσωπο κομμάτι μιάς αόριστης πνευματικής μάζας, αλλά είναι ένα συγκεκριμένο πρόσωπο που συνομιλεί με τον Πατέρα του σε συνάφεια με τα υπόλοιπα πρόσωπα της Εκκλησίας, που είναι οι αδελφοί του.

Η ιδιωτικότητα της προσευχής φανερώνει την αγαπητική και ερωτική σχέση με τον Χριστό. Δεν είναι η θεμελίωση της ατομικότητας. Είναι το πανηγύρι της αληθινής κοινωνίας, κατά την οποία ο καθένας βρίσκει τον Θεός μόνος του, για να ενωθεί μέσα από τον Θεό και με όλους τους αδελφούς του. Η κατ' ιδίαν συνάντηση με τον Θεό οδηγεί στην καθ' ολοκληρίαν συνάντηση με τον συνάνθρωπο. Η σχέση με τον Θεό παραμένει προσωπική, επειδή είναι μία σχέση αγαπητική, μία συνεύρεση ερωτική με λυτρωτική καρποφορία».

Η προσευχή δεν είναι θρησκευτικό καθήκον. Είναι οντολογική ανάγκη

«Η προσευχή είναι ένα δύσκολο άθλημα, αλλά καρποφορεί μεγάλη δόξα. Είναι ένα αναφαίρετο δικαίωμα, στο οποίο όλοι έχουν πρόσβαση. Είναι ένα μοναδικό προνόμιο που έδωσε ο Ουράνιος Πατέρας στα παιδιά Του. Η προσευχή δεν είναι θρησκευτικό καθήκον. Είναι οντολογική ανάγκη. Ο Κύριος «ανέβη εις το όρος κατ' ιδίαν προσεύξασθαι», για να μας δείξει ότι θα ακολουθήσουμε μία αναβατική πορεία προς την κατ' ιδίαν συνομιλία μαζί Του, στην οποία θα έχουμε οδηγό την Παναγία Μητέρα Του, της οποίας την Κοίμηση εορτάζουμε αύριο, για να ολοκληρωθούμε υπαρξιακά και για να δοξασθούμε μαζί και μέσα στη δική Του δόξα, που απλώνεται στην απέραντη αιωνιότητα».

Την Θεία Λειτουργία, τους ύμνους της οποίας απέδωσε μελωδικότατα ο

Πρωτοψάλτης του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Στεφάνου Αρναίας Βασίλειος Κοκκαλιάρης, παρακολούθησαν ο Δήμαρχος Σουφλίου Παναγιώτης Καλακίκος, ο Διοικητής της 7ης Ταξιαρχίας Ταξίαρχος Ιωάννης Παπουτσάκης, ο Διοικητής του Αστυνομικού Τμήματος Σουφλίου Αστυνόμος Α΄ Χαράλαμπος Βομβέλης, η Πρόεδρος του Δημοτικού Διαμερίσματος Κορνοφωλιάς Βασιλική Γκαιντατζή και ικανό εκκλησίασμα.

Επίσκεψη στην Ιερά Μονή Πορταιτίσσης, Μετόχιο της εν Αγίω Όρει Ιεράς Μονής Ιβήρων

Μετά την Θεία Λειτουργία στο χωριό της Κορνοφωλιάς ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε την παρακείμενη Ιερά Μονή Πορταιτίσσης, Μετόχιο της εν Αγίω Όρει Ιεράς Μονής Ιβήρων για να ευχηθεί στην αδελφότητα επί τη εγγιζούση πανηγύρη της Μονής.
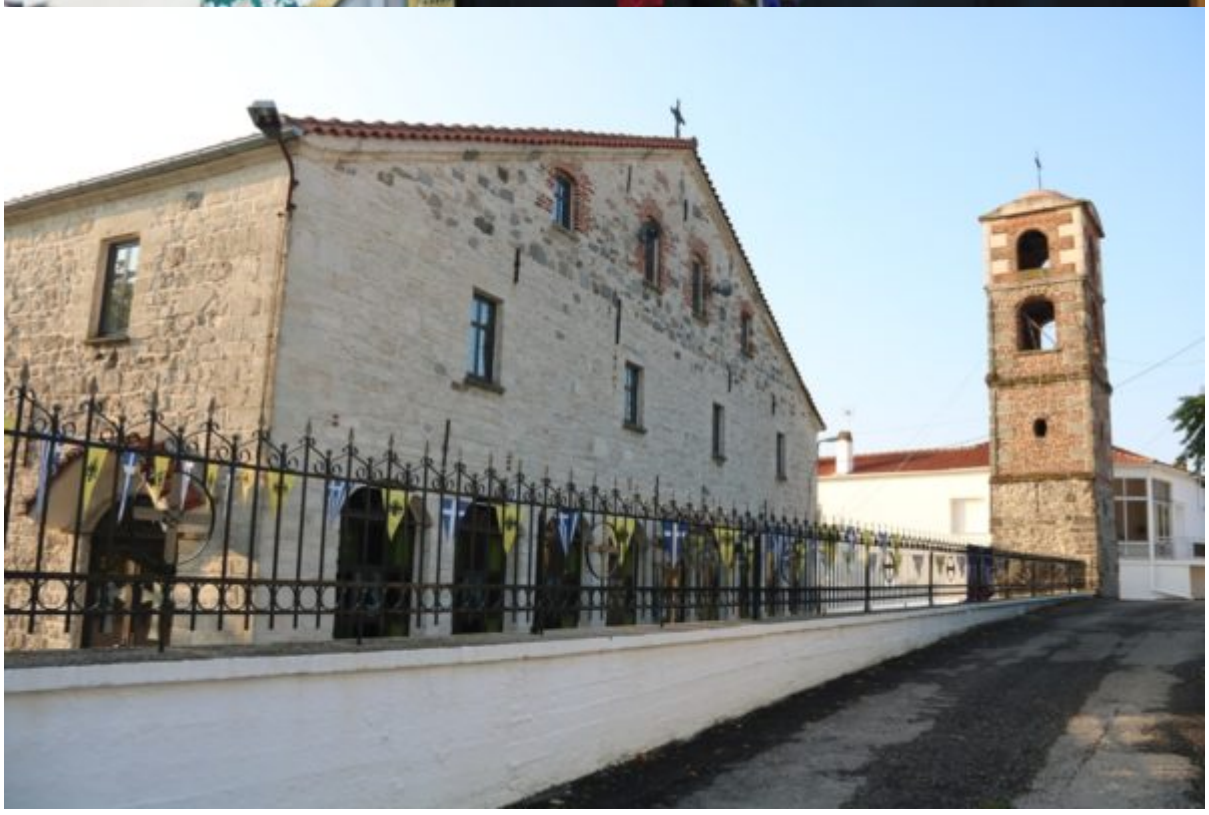
Την προηγουμένη, Σάββατο 13 του μηνός Αυγούστου, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σάκκου Ορεστιάδος ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στον Εσπερινό της Κυριακής και εν συνεχεία έψαλε την Παράκληση ενώπιον της θαυματουργού εικόνας της Παναγίας της Αρβανίτισσας, η οποία ως πολύτιμος θησαυρός φυλάσσεται στον Ναό αυτό.